

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 4 Decembrie st. v.

Așa am înțeles, că mult patru luni de zile și se vor escrie alegerile de deputați la dieta ungurească pentru periodul cel nou de 10 ani.

Patru luni ar mai fi timp de gândit. Cu toate aceste partidele maghiare, poate și altele, au început a se interesa de cercurile electorale, de candidați și de a câștiga aderenți candidaților lor. Partidul guvernamental, în foile de care dispune, impută opozițiunii, că prea de vreme s'a apucat de corteșit. În același timp însă, chiar partidul guvernului nu face mai bine, căci și partidul guvernului face ce face opozițiunea: corteșește pentru candidații aderenți la partidul seu.

Cu alte cuvinte, periodul present încă nu s'a terminat, și lupta electorală pentru periodul dietal viitor s'a și început.

Ar socoti omul, că nouă Românilor nu are să ne pese de ceea-ce fac alții pentru alegeri.

Ba am avè motive puternice să nu ne pese. Cel puțin așa ni s'ar părè nouè și eată pentru-ce.

Influența exercitată de guvern cu fondul seu imens de dispozițiune, ne face din capul locului cu neputință concurența, și când am pași în acțiune și dacă vom rămâne în pasivitate. Când corupțiunea cu bani, cu mâncare și beutură bețivă este înălțată la onoarea unei virtuți civice atât în ceea-ce privește pe cel ce dă, cât și pe cel care primesce, înceată toate. Omul de omenie și fără de avere este bătut încă înainte de a se angagia la luptă. În astfel de împregiurare mai rămâne alta de făcut, decât să capituleze?

Ar fi însă foarte trist, când omul de omenie, de câte-ori corupțiunea sau vițiul se obrăznesce și vrea să ocupe locul virtuții, sau să se gereze ca virtute, ar fi silit să capituleze.

Atunci în adevăr omenia și virtutea ar fi, precum le cualifică șarlatanii, prostia cea mai încornurată.

Fără îndoeală, că cine capitulează se dispensează el pe sine de luptă, dar' dispensațiunea în casurile politice, ca și în

alte casuri, oare nu este egală cu resignarea dela existență?

Eată o întrebare, preste care nu ne este permis a trece așa ușor și al cărei răspuns nu poate fi decât, că noi Români nu ne-am hotărît și nici nu ne vom hotărî nici odată a resigna, de dragul comodității, la existența noastră.

Fie că am trece în acțiune, fie că am persista în pasivitate, noi să nu capitulăm; să nu capitulăm, pentru-că o reșim, nu vrem să resignăm la existență.

Influența exercitată de guvern fie cât de puternică, fondul de dispozițiune pentru corupțiune cât de mare, dacă vom voi ca, mâne poimâne, în istorie să nu ne vedem tacași de poltroni, de mișei, fără cap și fără de inimă, sclavi ai banului și ai mâncării și beției, să nu ne sfim a sta în fața lor și a le combate.

Ne va costa multă și grea luptă combaterea aceasta, pentru-că pe lumea aceasta nici o luptă n'a fost, nu este și nu va fi atât de grea, ca lupta, în care avem să combatem și slăbiciunile noastre proprii. Însă cu atât mai mare are să fie satisfacțiunea, când învingându-ne și pe noi înșine, vom rezista banilor, mâncării și vinului sau vinarului.

Cu aceste și am învins mai mult de jumătate. Vom fi învins pe deplin însă, când adversarii noștri, cari vor să se urce pe umerile noastre ca pe o scară să ajungă la onoruri și foloase materiale ne meritare, vor fi rușinați de adevărata virtute, de aceea care pentru un principiu basat pe adevăr și dreptate, va desprețui și sumele de bani ca preț de suflète și mâncarea și beutura, în care se bea demnitătea de cive și de om cu caracter de neatîrnare.

Are dar' mult să ne pese de ceea-ce se face din partea altora la alegerile pentru dietă, pentru-că ceea-ce se face din partea acelora, ne impune datorință de a îngrijii, ca să nu ni se copleșească poporul cu mijloacele întrebunțate de cei ce ne voesc răul, spre a-l corumpe și a-l nimicii.

Afacerea, care ne servese de obiect la liniile ce le scriem, mai are și altă lature, lature care este în legătură strînsă

cu cele ce s'au scris mai sus. Înțelegem atitudinea, ce au să observe alegătorii când treaba vine la alegerile deputaților.

Chiar și laturea aceasta, și mai ales aceasta, ar trebui să stîrnească în noi de pe acum interesul față cu alegerile viitoare.

Ne oprim pentru acum aci, căci nu vrem a preocupa atitudinea comitetului nostru general electoral, de care n'am aușit cam de mult, nici bine nici reu.

Unei dorințe însă fie-ne permis a da expresiune încă de acum: că și în privința atitudinii să nu aștepte cei chemați, ca poporul român să vină prea târziu în pozițiune de a se pronunța.

Bis dat qui cito dat.

Correspondența din Viena.

Viena, 14 Decembrie n. 1886.

Declarațiunile ministrului de războiu german și comisariilor sei speciali în comisiunea dietei asupra armatei austriace n'au produs aci o prea plăcută impresiune.

Aceste declarațiuni sînt tratate într'adevăr „de secrete“, și ceea-ce se află asupra acestora sună puțin vag și nedefinit; dară deja puținul ce transpiră asupra lor e puțin propriu a ține seamă de justele noastre susceptibilități.

Generalul Bronsart ar fi dis: asupra capabilității interne a armatei austriace nu vrea să-și permită nici o critică, cu aceasta nu se poate conta; cu numărul se poate socoti, și cât privește numărul, armata austriacă e inferioară cu mult, și departe e de a ajunge armata rusă.

Câștigă aparența, ca și când Germania nu ar fi sigură de armata austriacă în acel grad, în care ea ar dori să fie, și că acesta e adevăratul motiv al unei declarațiuni, care e proba unei oareșicare indispozițiuni, și care declarațiuni organele administrațiunii de războiu germane se vedură constrînse a le face înaintea comisiunii dietei.

Deasemenea și declarațiunea feldmareșalului Moltke în dietă, adecă că Austria e într'adevăr un aliat prețios, însă fiecare stat trebuie să socotească pe propria sa putere, făcî în mod destul de clar a se cunoasce, că înțelegerea între Viena și Berlin are oareșicare limite.

Într'adevăr ne vom aduce aminte, că precând contele Andrassy era ministru de externe, din partea principelui Bismarck era căutată o alianță mai strînsă cu Austria.

Cancelarul german veni însuși pentru asta la Viena, spre a aduce la cale realizarea planului seu.

Contele ar fi apêrat cu mare căldură proiectul principelui Bismarck.

Dar' un consiliu al coroanei convocat din cauza asta respinse această idee completamente; — designînd-o de o mediatisațiune a Austriei.

Andrassy căhî, și după dînsul Haymerle și pe urmă Kalnoky avu misiunea de a contrabalansa oareșicare intimitate periculoasă cu Germania prin o antantă corespunștoare cu Rusia.

În ce consistă proiectul lui Bismarck n'a eșit din tenebrele misterilor diplomatice până în ziua de azi.

Numai un punct de detaliu de natură formală ajunsese cu oareșicare precisiune în publicitate, punctul adecă, că alipirea Austriei de Germania ca alianță se fie organică și stipulată decătră parlamentele ambelor imperii constituționalmente. Naționali Germanii noștri au pus mâna de atunci pe acest pămînt și l-au făcut ca punct principal al programei lor politice. Alta nimic nu se mai află asupra conținutului important al concepțiunilor lui Bismarck, după-ce însă Germanii în imperul german se interesează înainte de toate și în prima ordine de a-și asigura cooperațiunea noastră militară pentru cazul unui război, cu Franția într'un mod mai precis, decât se face de obicei prin un simplu tratat de alianță, atunci e indubitabil, că propoziția principelui de Bismarck ar fi cuprins și un tratat militar în felul aceluia, pe care îl încheiasse altădată confederațiunea nordică germană cu cea de sud, sau mai bine dis cu statele de sud germane.

Atunci Austria ar fi fost obligată după proporțiunea posesiunilor sale germane să predee Germaniei restul, lipsa contingentului militar, și în modul ăsta Germania ar fi putut atunci cu siguranță să înfrunteze cu cea mai mare liniște armamentele Franței și poștele de revanșă dincolo de Rhen.

De sigur în asemenea cas și principele Bismarck ar fi declarat, că Germania n'are nici cel mai mic interes la cestiunea bulgară.

În discursurile sale în delegațiuni contele Andrassy a făcut alusiuni destul de clare relativ la aceste relațiuni. Dădu de înțeles, că era în mâna Austriei, de a forma mai strînsă alianța cu Germania, și că ultima ansă transformă alianța a doi împărați în alianța a trei împărați.

Istoria va judeca, dacă Austria a făcut bine ca alipirea organică la Germania se fie respinsă de dînsa.

Popoarele Austriei vreau să vadă neatinsă independența și libertatea patriei lor.

Din punctul de vedere al Germaniei e foarte comprehensibil, că un contingent militar sigur îi este mai bine venit decât tratatul cel mai frumos de alianță, pe care (tratat) de ordinar numai

Foița „Tribunei“.

Nusciu - Impêrat.

Poveste din popor.

De „Mărgineanul“.

Într'un sat din țeara lui Verde-Impêrat trăia odată un om foarte bêtîrân. Acesta avea un fecior, care îl grijia din ceea-ce agonisia lucrînd pe la unii și alții, căci avere nu aveau decăt o casă mică, în care ședeau. Când simți bêtîrânul, că i-se apropie sfîrșitul zilelor, se tot gîndia despre viitorul feciorului, și nu-i găsia altă pită decăt de slugă, deoarece-ce nu învêtase nici carte, nici vre-un meșteșug.

Nu trecu mult și bietul bêtîrân, aflîndu-se pe patul de moarte, chiamă pe fecior la sine și-i dîce:

— Fiiule, eu acum vèd că m'è sfîrșesc; spune-mi ce vei face tu după moartea mea, ca să pot muri odihnît, căci avere vești bine că n'am de unde-ți lăsa decăt coliba asta.

— Fii pe pace, iubite tată, căci m'è voui băga la cineva slugă și de foame sciu că nu voui muri, — îi rîspunse feciorul.

— Bine, fiule, chiar asta am gîndit-o și eu, căci la lucru, precum am vèșut, te pricepi bine, dar' s'è-ți spun ceva: Cât vei trăi tu, să te feresci de a slugi la oameni cu pèrul roșu, căci aceia sînt oameni rîi.

Cu aceste bêtîrânul închise ochii.

Bietul fecior, rîemas singur ca cucul, căci n'avea nici neamuri în satul acela, vinde coliba și plătesce precotului îngropăciunea tatălui seu, ear' din ceea-ce-i mai rămîne face o pomeană, căci așa era obiceiul și pe atunci.

În ziua următoare des-de-dimineață feciorul își pune o traistă cu merinde în bătă și pleacă în lume să se bage slugă. Merge feciorul cât merge, și dela o vreme se întîlnesce cu un domn cu pèrul și musteața roșii, călare pe un cal eară tot roșu.

— Bună vremea, domnule! — dîse feciorul.

— Sè fii sănêtos, voinice, — îi rîspunde acela, — dar' unde mergi?

— Mè duc s'è-mi caut un stăpîn, căruia s'è-i slugesc, căci sînt fecior sărac și n'am nici tată, nici mamă.

— Chiar bine, căci eu aș avè lipsă de un slugă voinice așa ca tine; nu ai veni la mine?

— Nu, domnule, căci tata 'mi-a dîs, când era pe pat de moarte, că la om roșu să nu slugesc în vieța mea. — Și feciorul plecă mai departe.

Domnul acesta roșu nu era om ca toți oamenii, cum vești crede d-voastră, ci era un smeu în formă de om, dar' despre aceasta nu scia feciorul nimic, căci tată-seu nu i-a spus altceva decăt, „că aceia sînt oameni rîi.“

Când era pe la amești se întîlnesce feciorul ear' cu un domn roșu, călare pe cal roșu.

— Era tot cel dintăiu. — Îi dă o „bună ziua“, voinde a merge mai departe, dar' și acesta îl întrebă, că unde merge?

— Mè duc să slugesc, — îi rîspunse feciorul, — și nu dau de nici un stăpîn.

— Vino la mine! căci eu tocmai am lipsă de o slugă.

Feciorul și acestuia îi spune ce i-a dîs tatăl-seu și apoi merge mai departe.

Acum începea a se întuneca și feciorul nostru nu da de nici un sat, ca să se odihnească preste noapte fără frică, căci de ai fi cât de voinice, totuși pe unde nu cunosci nici locul, nici oamenii, nu te afli chiar ca acasă.

Mergînd el așa trist, se mai întîlnesce cu un om par'că și mai roșu ca ceialăți doi. — Era tot smeul de mai nainte.

— Bună seara s'è dee Dumneșeu! — dîse feciorul.

— Sè trăiesci cu bine! — rîspunse domnul.

— Dar' unde mergi așa de târziu, voinice?

— Mè duc să m'è bag slugă și nu-mi afli stăpîn pe plac.

— Nu te bagi la mine? — îl întrebă smeul, — căci eu am lipsă de o slugă voinice ca tine și nu-ți dau altceva de lucru, decăt s'è-mi grijesci calul acesta și curtea, apoi, încât pentru simbrie, n'avea grije, căci te plătesc mai bine ca ori-șicine.

— Ba m'è voui băga, — rîspunse feciorul cu

o voce tristă, — căci vèd eu, că aici toți oamenii sînt roșii, deși tata 'mi-a dîs, că numai la om roșu să nu slugesc.

— Așa-i, voinice, așa-i, pe aici nu-l vești pe om altcum decăt roșu.

Acum, pentru-ca să meargă mai iute și ca să nu bage de seamă feciorul unde îl duce, îl suie smeul călare la spatele lui, îi dă pînteni calului, care încă era nesdravén, și până 'ți-ai umplè odată pipa, se aflau înaintea locuinței smeului. Aci rânchează odată calul și numai decăt se deschide poarta, care era tot de aramă, și după-ce au intrat în curte ear' se închide, apoi fiindcă era noapte, mîncă ceva și se culcă.

Dimineața, cum se scoală, smeul chiamă pe slugă la sine și-i spune ce are de lucru prin curte și cum are să grijesească calul.

Feciorul bagă bine de seamă la toate poruncile și le împlinesce așa, încât îl îndestulesce pe stăpîn întru toate.

După câteva zile chiamă smeul pe fecior, îl duce prin toate pivnițele și prin toate casele, arătîndu-i toate lucrurile, mîncările și beuturile, ce are prin ele. Dar' când ajunge la casa cea din urmă, îi spune, că acolo nu-i este iertat să între, apoi îi dă toate cheile pe mâna feciorului numai pe cea dela casa din urmă nu, și-i dîce:

— Voinice, eu acum mè duc de-acasă pe nouè zile. Tu mîncă și bea ce-ți place, numai grijesești-mi curtea bine până viu îndêrèt.

atunci îl ține cineva, când îi convine respectivului.

Atare tratate de alianță sunt mai totdeauna secrete și rămân secrete, și dacă la momentul dat o parte sau cealaltă nu vrea să-l țină, cu toate că e obligată, apoi de ce nu există nici un for contra acesteia.

Să se lase cineva pe dinsele, poate să devină foarte pernicios după unele circumstanțe.

Cine scie dacă Napoleon III. ar fi între-prins războiul contra Prusiei, dacă n'ar fi fost basat prea mult pe asigurările precise ale principelui Metternich, ambasadorului nostru de atunci la Paris? Într'atăta declarațiunile contelui Moltke demonst'rează o manieră de a vedea lucrurile foarte calm și excludând ori-ce înșelăciune, când el le face în dieta germană dîcînd, că Germania cu toată apreațiunea înaltă a armatei austriace, a alianței cu Austria, totuși tot poate să se razime numai pe forța sa proprie.

Dar' de o rancună contra armatei austriace trebuie cu toate aceste administrațiunea germană de războiu să nu fie animată.

Armata austriacă are în urma ei o istorie de războiu de secole, și bătăile cele mai strălucitoare, de care istoria germană scie de enazeze cu fuduliă, fură la adevărat bătute de armata austriacă.

Decînd casa Habsburgilor a stat în fruntea Germaniei, (pentru Germania) a luptat numai armata austriacă. Ea fii armata imperială; o alta nu exista. Așa a fost până în zilele noastre: Războiul cu Franța în 1870 era făcut de Rusia, și statele mici germane puseseră numai corpurile lor de ajutor la dispoziție; abia pe basa proclamării imperului german în Versailles, se începu după succesele dela 1870 cu crearea armatei germane.

Că această creațiune nu e încă terminată, probează noua discuție din dieta germană.

Armata germană e deci un copil al epocii celei mai nouă și n'a mirosit încă praful de pușcă.

La o a doua măsurare cu Franța ea va avé de probat puterea organismului ei. Armata germană, care abia acum a puse din mînile instructorilor (*Drillmeister*) esien și are deci a da probe mai întăiu, nu posedă prin urmare nici cea mai ușoară autorizațiune să se uite în jos cu vrea o îngâmfare asupra probatei, bogatei în onoare și victorii armate austriace.

Armata austriacă a reputat mai mult decât odată victorii contra Franței, și dacă armata germană poate să aibă aceeași încredere, atunci nu va fi nevoie să tremure în Berlin de posesiunea Alsaciei și a Lotaringiei.

Revistă politică.

Sibiu, 4 Decembrie st. v.

Ministrul-president Tisza a denunțat în numele guvernului ungar convenția comercială și vamală cu Austria pe sfîrșitul anului 1887. În scrisoarea sa ministrul Tisza arată totodată, că guvernul ungar ține nestrămutat la proiectele de lege făcute în conțelegere cu privire la înnoirea convenției comerciale și vamale și la toate celelalte proiecte ce stau în legătură cu aceasta și dorește rezolvarea parlamentară cât mai grabnică a acestor proiecte, ca și denunțarea să se poată rezolva fără greutate.

Cu acestea se suie smeul călare. Rînchezînd odată calul, se deschide poarta și după-ese smeul, earși se închide.

Acum vîdă feciorul, că nu-i lucru curat și-și aduse aminte de vorbele bătrînului; dar' n'avea încotro, trebuia să rămîna aci, de a eși afară din curte, nici vorbă să poată. A treia și decînd s'a dus smeul de-acasă, trecînd sluga prelîngă grajd, aude un glas răgușit ca de om. Nesciînd cine poate fi acolo, se dă aproape de zid și aude pe cineva, care dîcea:

— Drag voinicul meu, stăpînul tîu s'a dus de-acasă preste noué țeri și noué mări la un nepot de al lui la ospet și-și petrece acolo cu neamurile; tu du-te în cutare loc, unde vei afla o seure, vino cu ea aici și dă de trei-ori în zid, ca să pot eși afară, căci aici mă prăpădesc.

Feciorului i-se făcu milă, gîndînd că e vre-un amărît de om și aduce seurea, apoi dă de trei-ori în zid de minteni se hurie jos. Atunci spre mirarea lui ese de-acolo un cal bine făcut, dar' plin de prav și de paingeni cu șeaua pe el și cu frîul în gură. Feciorul se sparie cînd îl vede, dar' calul, năstrăvan fiind, îi dîcea:

— Drag stăpînul meu, nu te teme de mine, pe care m'ai scăpat de moarte, căci eu nu-ți fac nici un rău, ci numai bine.

Feciorul, liniștindu-se, îl întrebă: Cum ai ajuns aci? și cum de n'ai murit?

Dacă semnele nu ne înșeală, modul de rezolvare al cestiunii bulgare s'ar fi aflat deja. Se pare, că în otelul ambasadei germane din Viena s'a făcut cu privilegiul primirii dlui Stoiloff, al unuia dintre membrii deputațiunii bulgare, vorbă despre acel mod. Scirile ce sosesc din Constantinopol, Londra, Berlin și Sofia încă o confirmă aceasta și se vede, că guvernul rusesc ar voi să sacrifice candidarea principelui Nicolae din Mingrelia, dacă în schimb s'ar retrage actuala regență bulgară. Întemplantu-se aceasta, Rusia și-ar sci întocmii trebile astfel, ca Sobrania de acum să-și alegă un principe, asupra căruia puterile s'ar fi înțeles de mai nainte. Cam așa se arată conturile situației din punctul de vedere al alegerii de principe, și dacă avem în vedere un comunicat al monitorului oficial din Petersburg, care a declarat cu toată hotărîrea, că în calea rezolvării stă singur numai regența, și mai luăm în considerare, că după declarațiile deputațiunii bulgare și după atitudinea Angliei candidarea principelui din Mingrelia n'are nici un prospect de reușire, atunci calea ce se pare a o fi apucat diplomația pentru rezolvarea cestiunii bulgare, ar fi una dintre cele mai nimerite.

Am dîs, dacă nu ne înșeală semnele, pentru-că sciri pozitive încă nu sînt în această privință. Cea mai nouă scire despre rezolvarea cestiunii candidării de principe ar fi scirea ce o primesce „Pester Lloyd” despre candidarea prințului Ferdinand de Koberg.

Din cel mai bine informat isvor — i-se depeșează din Viena diarului „P. L.” — se împărtășese, că deputațiunea bulgară mai are și acea misiune specială, să se informeze despre șansele unei candidări a prințului Ferdinand de Koberg pentru tronul bulgar, și anume în două direcțiuni: cum va fi întimpinat acest plan la puterile europene și cum la prințul însuși? În cercurile competente de aici, prelîngă toată reserva, s'a dat de înțeles, că această candidare ar pute fi sigură de o întimpinare simpatică. De consimțământul Angliei, Italiei și al Germaniei sînt oamenii siguri, ear' cât privește pe Rusia se crede, că ea nu va pute să facă vre-o excepțiune în contra acestui prinț, înrudit cu atatea curți europene, ci admitînd că are curagiul să se opună acestei candidări, desigur va combate ilegalitatea Sobraniei. Cât privește pe prințul însuși, prietînii lui susțin, că la casa, că aprobarea puterilor ar fi asigurată, el nu ar respinge alegerea. La toată întemplantarea această candidare se va pune zilele aceste la ordinea zilei și probabil prin ea se va deschide o nouă fasă a cestiunii bulgare.

„N. W. Tgbl.” încă împărtășese, că prințul Ferdinand de Koberg-Gotha a fost primit la 14 l. c. la contele Kálnoky într'o audiență de o jumătate oară.

Din dieta Croației.

Sedința din 13 l. c. n. s'a început cu o justificare personală a fostului ban Mazuranici. Dînsul regretă tonul pătimaș și plin de ură, cu care se face aici critica. De două-ori a fost dînsul chemat — fără meritul și ambițiunea lui — de a conduce afacerile Croației. Vorbitorul ia în apărare activitatea cancelariei aulice croate.

Calul îi spuse, că blăstematul de smeul l'a băgat acolo decînd a murit muma-sa și că de nu era feciorul, acum n'o mai ducea mult, ci muria. Apoi îl întrebă pe fecior, cum a ajuns el slugă la smeul.

Acesta îi spuse calului toate cum vîle-am spus eu d-voastră pîn'aci.

— Hei! — dîcea calul, — mare noroc ai, că m'ai scăpat pe mine de unde am fost, căci altcum n'ai mai eși din curtea smeului mai mult, pentru-că el pe cine apucă în curtea lui, nu-l mai lasă afară pînă la moarte. Fii însă hodînit, căci eu te voiu scăpa pe tine, ca și tu pe mine, și-ți voiu slugi în toată viața mea. Acum vino cu mine în casă apoi te du și-mi adă de mîncare din casa cutare și de beut din pivnița cutare, căci demult n'am mai mîncat, de nu mai pot de foame.

Feciorul merge cu calul în casă, apoi îi aduce ce-a cerut, ear' calul mîncă și bea, de cugetai că-i fără fund.

Cînd gată cu mîncarea, îl chiamă pe fecior și-l roagă să-l curățe și apoi îi dîce să se suie călare pe el, ca să meargă de aci pînă nu vine smeul acasă, căci dacă-i află aci, îi prăpădesc pe amîndoi.

Feciorul încălecă numai decît, apoi merseră la ușa casei, în care l'a oprit smeul de a întra. Aci se întoarce calul și dînd odată cu picioarele de dinapoi în usă, o face tot bucăți.

Dînsa a măturat din țeară funcționarii străini, și a restabilit domnirea limbei croate. Vorbitorul protestează în contra expresiunii „în sus a mințit, în jos a înșelat.” Partidul național există încă tocmai ca sub regimul seu. Pe acesta nu l'ar fi putut înțelege Crnkovici, deoarece-și el aparține lui, nu l'a putut înțelege, cu toate că pare a exista într'însul două fracțiuni, ear' ce se ține de sine, respinge acusa ipocrisiei. Creșul seu politic e: Eu cred în trecutul, prezentul și viitorul Croației, eu cred în regele Croației, care e totodată și împăratul Austriei, regele Boemiei și al Ungariei. (Zsivio! în stînga.) Eu stimez toate popoarele, iubesc însă numai Croația. Vorbitorul se declară de autor al articolului de lege 42 din 1860. Prin acest articol a exoperat el dela rege recunoascerea, că legătura între Ungaria și Croația e tăiată. Și din aceasta reese, că Croația a întrat în pertractările transacției cu Ungaria în poziția unui factor egal îndreptățit de unde și rezultă natura tractatului de transacție. Vorbitorul înseamnă de calumnie învinovățirea, că dînsul ar fi băgat în sac fondul de dispoziție, și voiese apoi a vorbi și asupra contra-propunerii lui Derencin.

Presidentul: Aceasta nu o pot concede, vorbitorul și-a permis și pînă acum o folosință neobicită a dreptului de observare personală.

Mazuranici: Me rog, numai un cuvînt.

Presidentul (sună clopoțelul): nici un cuvînt!

Derencin constată că i-se pregătesc proiectul seu de faptă un frumos conduct funebreal.

El protestează, arătînd atitudinea contelui Apponyi, care și el a denegat primirea bugetului, că refuzul bugetului ar fi un act revoluționar. Nunțul croat și renunțul ungar formează astfel de contraste, încât o transacție e imposibilă. Vorbitorul nu crede, că guvernul ungar s'ar fi arătat atât de rezervat față cu renunțul. El consideră nunțul drept ultim. Căci poate e posibil, că dieta va fi mai îngăduitoare și va primi limba maghiară ca limbă de stat, și că banul pentru executarea dispozițiilor nu e responsabil dietei. Cu toate aceste, regimul trebuie să-și precizeze atitudinea. Vorbitorul mulțumesc lui Pavici pentru concesionea, că „independenții” reprezintă aceleși principii, care i'a scos la iveală renașterea literară dela 1848. Apoi revine la declarația banului asupra presei și întrebă, cum scriu foile maghiare despre Țar și despre viteazul principe al Muntenegrului. Națiunea croată n'a recrutat voluntari la Königgrätz în contra Austriei. Vorbitorul crede, că Austria să-și urmeze țintele mîna în mîna cu Rusia și nu contra ei. Dînsul fiind Slav, dorește ca Rusia să-și restabileze înriurirea asupra Bulgariei. (Aprobări sgomotoase în stînga.) Vorbitorul declară a fi fălos de panslavismul seu. După părerea sa, a arătat desbaterea abisul, care există în partidul național. După-ce mai face Derencin un compliment clerului catolic, respinge proiectul bugetului și roagă pe cameră a primi contraproiectul seu.

Banul gratulează vorbitorul, pentru-că recunoașce, că proiectul seu e îngropat. De multe-ori s'au anunțat proiecte din partea aceasta, prin cari atât regimul, cât și majoritatea trebuiau a fi nimicite. Soartea a voit însă, ca totdeauna să fie nimicite aceste proiecte. Vorbitorul strigă

Acum întră în lăuntru și amîndoi se înăuresc cu tot ce era pe ei, căci acolo nu era altceva decît aur. Voînd apoi a pleca, calul se opresce înaintea porții și dîce către fecior:

— Drag stăpînul meu, coboară-te jos și-mi înoadă coada de trei-ori, căci poarta e încuiată și trebuie să sărîm preste ea; grijese însă, ca nu cumva să rămîna vre-un fir de pîr neînodat, căci n'o fi bine!

Feciorul se dă jus, înoadă coada calului de trei-ori fără a băga de seamă, că un fir a rămas neînodat și apoi încălecă eară. Acum se aiaptă odată calul și ca fulgerul trece preste poartă, dar' firul cel neînodat atinge coperișul porții, ceea-ce dă o bubuitură atât de grozavă, încât s'a auzit pînă unde era smeul, care din norocire durmia mort de beat și astfel n'a auzit nimic.

Cînd a venit smeul acasă și a găsit grajdul stricat în partea unde a fost băgat calul și casa cu aur jăfuită, ear' feciorul și calul nicăiri, s'a luat îndată după ei și așa a fugit de tare, încât, dacă a ajuns la marginea hotarului seu și nu i'a ajuns, a și plesnit de mînie.

Dar' nici nu era cu puțință de a-i ajunge, căci ei așa s'au dus de tare, după-ce au trecut preste poartă, încât chiar să fi auzit smeul și să fi plecat atunci după ei, și mai că nu i'ar fi putut ajunge. După-ce au eșit din hotarul smeului și au ajuns în țeara lui Verde-Împărat, de unde

„independenților”: „Pentru-ce n'ai întrat d-voastre în deputațiunea regnicolară?” „Acolo ați fi avut ocaziune a cunoașce atitudinea regimului. (Aprobări viue.) După-ce d-voastre ați refuzat a întra în deputațiunea regnicolară, nu mai aveți cuvinte de a întreba, ce cugetă regimul.” (Aprobări viue.) Vorbitorul scie, că loialitatea Croației nu mai trebuie dovedită. Cu toate aceste au aplaudat domnii din stînga cînd Barcici a dîs, că o Croație mare și independentă nu se poate crea decît pe ruinele monarhiei. (Aprobări în dreapta!) Strigăte în stînga: Noi nu am aplaudat! Banul respinge și alte imputări făcute din partea opoziției, mai ales în ceea-ce privește dreptul și libertatea alegerilor, susține însă declarația sa despre presă.

Șeful cultelor Speveș constată, că în toate ramurile administrațiunii publice se observă un progres. Banul e conducătorul parlamentar al majorității. După o mai lungă polemie în contra lui Mazzura și Beruta recomandă primirea bugetului.

Referentul Miskatovici numesc propunerea lui Derencin o nascere fără vreme. Banul nu voiese războiu, ear' majoritatea i'a dat armele în mîna în așteptare, că va restabili ordinea în țeară. Națiunea e reprezentată mai bine prin aceia, cari exprimă dorințe realizabile. După o polemie mai lungă cu antevorbitorii recomandă Miskatovici primirea proiectului comisiunii bugetare și respingerea contraproiectului.

Urmează votisarea, la care se primesc bugetul ca basă pentru desbaterea specială.

Desbaterea specială urmează imediat. La titlul „fondul de dispoziție” pune Pisacici contrapropunere, ca să se șteargă acest fond. Pentru contrapropunerea lui Pisacici mai vorbesc Grzanici, Folegovici și contele Droskovici. Urmează votisarea, la care fondul de dispoziție se primesc.

Lovitura de stat dela 9 August.

VI.

Depozițiunea maiorului Grueff înaintea consiliului de războiu.

În ziua de 7 August vorbind cu maiorul Wancoff, atât eu cât și ofițerii de artilerie Cardjef, Zlatarsky (comandantul primului polk de artilerie) Stojnoff, Beloff și Miteloff, au declarat, că este indispensabil să lichidăm situațiunea și să lucrăm mai energetic. Ofițerii de mai sus mi-au declarat atunci chiar, că s'a luat dispozițiunea să se trimiță la Pernik o deputațiune de 3 ofițeri: unul din partea ministerului de războiu căpitanul Dimitrieff cum îmi aduce aminte, unul din partea regimentului I. de artilerie și unul din partea scoalei militare (căpitanul Pacoff). Această deputațiune avea de scop să pregătească pe ofițerii din Strumsky polk, ca ei să iee parte la resturnarea plînuită pentru ziua de 8—9 August. Maiorul Wancoff a fost martor la această convorbire, care se făcu în sufrageria locuinței ministrului de războiu.

Eată acum cum povestesc maiorul Grueff evenimentele ce s'au desfășurat în ziua resturnării:

„Adresându-mă la cadeți eu am rostit următoarele cuvinte: D-lor, Bulgaria se află într'o pozițiune critică; sînt dator a vă declara, că ni

era feciorul, au mers pînă au dat de o fîntă în marginea unei păduri și acolo s'au pus la hodîna. După-ce a mîncat feciorul și a beut bine, s'a lăsat puțin la umbra unui copac, ear' calul, stînd înaintea lui, dîse:

— Drag stăpînul meu, noi, dacă vom pleca de aci, ne vom întălni cu un om bătrîn cu barba toată cărunță călare pe o iapă albă, urită și slabă de i-se va mai vedé lumina printre coaste și bătrînul acela va dîce către tine așa numai în glumă, că să schimbați caii, atunci tu să schimbi, să mă dai pe mine lui, ear' tu să iei pe alba bătrînului și să mergi pe drum încolo, căci îndată vei ajunge în cetatea, unde șede Verde-Împărat. Cînd vei afla unde-i palatul lui, să mergi în lăuntru, căci grădinarul împăratului te va băga slugă, ca să-i păzești grădina, cînd se va duce el de-acasă. Una însă să o ții minte și adevă: ori-cine ori-și-ce te va întreba, tu să-i respunzi tot: „nu sciu.”

Apoi calul îi dăte o năframă de buzunar dîcîndu-i, că de câte-ori va avé lipsă de el, totdeauna să atingă năframa cu mîna, și atunci el îndată va veni înaintea lui și va face tot ori-ce va porunci.

— Bine! așa voi face, — răspuse feciorul mulțumindu-i de năframă.

(Va urma.)

se pune următoarea dilemă: sau Bulgaria se peară ați împreună cu principele ei, sau Bulgaria, liberă de prințul, se fie salvată. Să trăască, dar' Bulgaria!

După aceasta cadeții formând două coloane pleacă una sub a mea comandă, ear' alta sub comanda maiorului Stoianoff. Prima coloană avea de scop palatul. Am sosit la palat pe la oarele 2 noaptea. Cadeții cu mine înțără în curtea palatului. Sentinela nu ni s'a opus de loc. S'au dat două detunături de pușcă, pentru a da semnal regimentului de artilerie. După aceste detunături ofițerii precum și soldații strigară:

— Trăească Bulgaria! Jos!

La strigătele aceste eși din palat un civil, care întrebă: — Ce căutați?

La această întrebare căpitanul Pacoff, eu și căpitanul Radco Dumitrieff am răspuns:

— Să se coboare principele.

Trecuă însă 15—20 minute și nu eși nimeni. Apoi eși ear' acel individ și ne duse: preste 2 ciasuri prințul se va cobori.

— Să ease mai iute, duserăm.

— Preste o oară va eși.

— Să ease acum chiar.

N'a trecut după aceasta mult timp și eată c'a eși Alțea Sa, însoțit de fratele seu Franț-Iosif. Prințul a fost în palton milităresc, ear' fratele seu în sirtucul de cavalerist.

— Aveți revolver cu d-voastre? întrebai pe prințul.

— N'am; dar' am o sabie sub palton.

— Alțea, a dīs căpitanul Dumitrieff, țeara e în pericol, dacă Alțea Voastră nu va părăsi Bulgaria.

— Dacă aș fi știut, a răspuns prințul, că în armata mea există un singur soldat, care crede, că abdicarea mea este necesară pentru patriă, aș fi abdicat imediat.

După aceasta înțără în sală. Aci am cerut, ca prințul să iscălească abdicarea. Alțea Sa a cerut ca cineva să scrie, ear' el va iscăli. Un cadet s'a pus să scrie, textul abdicării a fost redactat aproape așa:

„Deoare-ce poporul bulgar și armata cred, „că ocupând tronul bulgar, fac rău țerii și întereșelor sale, apoi abdic și declar, că nu voi av' asupra acestui tron nici o pretensiune“.

Redacțiunea a fost dictată de căpitanul Dimitrieff. Alțea Sa luă hărtia, o ceti cu mare atenție și apoi duse:

— Bine!

Luă condeiul și scrie: „Dumneșeu se ocrotească Bulgaria. Alexandru“.

După aceasta prințul a fost condus la ministerul de răsboiu.

După aceste cuvinte maiorul Grueff urmează a completa depozițiunea sa prin declarațiuni nouă, în cari se povestesc cele posteriore loviturii de stat dela 9 August. D-sa încheie declarând:

„Guvernul, precum se vede din toate cele declarate de mine, a fost în curent de toate cele ce se pregătiau, el a fost ținut meru în curentul conspirațiunii. Și ministrul de interne, Zanoff, a luat parte activă la convorbirile dintre noi și agentul rus“.

Zaharia Stoianoff.

Din Bucovina.

(Informațiuni particulare ale „Tribunei“.)

Expoziția din Cernăuți.

Consemnațiunea premiilor.

(Urmare.)

I. Bleckmann din Murzzuschlag pentru lucrurile de fer; Eugen Basi din Neunkirchen, R. Csermak din Teplitz, Markus Chajes din Cernăuți, G. E. Delaval din Grybor, Emanuil Diamant (fabrică de inele de aur) din Budapesta; Emil Eckert din Aussig pe Elba pentru mașine de spălat; Sigmund Eisler din Viena pentru lucrurile de tînichie; M. Eisenberger din Marienbad, Frații Gössner din Viena pentru clopote; Max. Grünwald din Budapesta, Moritz Hacker (fabrică de argint chinez); Horacek, faur din Cernăuți pentru potcoave; Max. Iellinec, buroul tehnic din Viena pentru o mașină patentată de scris; Fr. Kwasiński din Cracovia pentru lucrurile de aur; Carol Kiendel din Viena pentru ceteră; Alois Kern, fabricant de claviuri din Viena; Iosif Kalischer din Cernăuți, veduva Canciuti di din Cernăuți pentru lucrurile de argint; L. Kratichwill din Viena pentru marfe de galanterie; M. Kraulich din Viena pentru lucrurile de bronz; Eduard Resch din Rădăuți pentru cuțite; Adolf Schönbaum din Viena, I. Singer (fabrică de bronz din Viena); Iosif Sperl pentru colecția de potcoave, instrumente veterinare; Fr. Uebelherr din Viena, Meditsch Weniger pentru aparate de gimnastică; Weich din Leov, Rudolf Wöber (fabrică de bijuterii din Viena); Friederich Weber din Cernăuți pentru cuțite; Sigmund Wandt pentru lucrurile de bronz; I. Wypasek, fabricant de lucrurile de bronz din Leov.

Scoala inferioară de meseriași din Rădăuți și Siret, societatea archeologică română în Bucovina, scoala de țesătură din Kossor; Constantin Bauer din Stanislau pentru lucrurile galvanoplastice; I. Franke din Viena pentru albume; Iuliu Hudeczek și Fr. Iahoda din Cernăuți pentru decorarea caselor; Carol Pistor din Königswart, Hans Schock din Viena pentru pictura sticlăriei; Rudolf Tutschek pentru pictura lemnului; Iosif Wukasinowich din Viena pentru medalii; Anton Ziegrosser din Derna-Candreni pentru lucrurile de sculptură; ciobotarul Adolf Kulicki din Cernăuți și croitorii: Vincenz Dombert, Leon Geringer, Wilhelm Nowak, Lambert Popp și Francisc Rudischer toți din Cernăuți; pentru flori artificioase: A. Slaby și H. Slaby din Cernăuți și Teofil Zielinska din Leov, I. Várhegyi din Pesta pentru vinuri; Societatea de bere din Troppau pentru bere; L. Czyszki din Iaroslau în Galiția și Sigmund Litinski din Leov pentru turtă dulce; Rudolf Margius Voelck din Pesta pentru champagne; pentru licheruri: M. Fasal din Teschen, Siegfried Gessler din Iogerndorf, Bernhard Kohn din Troppau, F. Noe și fiu din Troppau; pentru mustar: I. Gorgon din Zarnstynor; pentru dulceți: Anton Fesarz din Cernăuți; Enric Tretter din Leov pentru conserve; Siegfried Salter din Cernăuți pentru sardine rusesci.

Pentru fotografii: T. Bahrinovici din Cernăuți și Iosif Kossak din Timișoara.

Pentru litografii: Ratsky Iosif și L. Unczowski din Cernăuți.

Anton Adamek din Viena pentru săpun; Czerny Anton din Viena, Carol F. Fasching din Viena pentru alifie de piele; Societatea pe acții „Geschwind“ din Pesta, I. Ichnatovici din Leov pentru parfumării; K. de Schmoll din Viena.

Pentru hărtii de țigarete: Appel G. Comp. din Viena, Frații Braunstein din Paris pentru „Dorobanțul“.

Asociațiunea primă de curelări din Bistrița; Garai et Rosenzweig din Pesta pentru sofa; F. P. Grmla din Freistadt Holecchau pentru mese; L. B. Götzl din Seebach (Krain), Max Grünwald din Pesta, Franz Höfer din Rădăuți, Caspar Ondracek din Rudolfsheim, Enric Picard din Viena, Frideric Vormund, toți pentru mobile; Iosif Haas din Viena pentru mânuși; Berl Seckler din Leov pentru hărtie; Lajos Szigetier din Pesta, Strohmenger I. et E. din Leov, Schieber S. Goldberg din Ițcani pentru marfe de piele; Fr. Skowronski din Cernăuți pentru car; Iosif Stuchly din Cernăuți, Iulius Törpel din Cernăuți, Anton Tillschneider din Viena, Anton Zajackowski din Cernăuți; fiu lui Michel Filip din Gaerten, Piskorz E. și C. din Cernăuți, Iosif Strihafka din Cernăuți pentru pânzării.

(Va urma.)

Corespondență particulară

a „Tribunei“.

Bucium-Cerb, 2 Decembrie v. 1886.

(Serbarea sf. Andreii.) Mulțumită Dlui, că sîntem în poziție, din când în când, a vă notifica și câte un act, care nu se reduce numai la cuvintele: împilare, apăsare, exploatare, nedreptate, fărădelare etc. tot termeni, cari cu groază ne fac să ne aducem aminte de urgia timpului, în care trăim.

Acest act de pietate și recunoștință, despre care voesc a vă vorbi, ne revoacă în memorie pe acel bărbat providențial, care pentru națiune a fost un al doilea Moise, și de care cu cât ne depărtăm, cu atât îl admirăm și preamărim mai mult. O figură în istoria noastră națională, pe care nici când nu o vom pute caracteriza așa după-cum s'ar conveni.

E Andrei Baron de Șaguna, omul epocal, căruia pacinicii Buciumăneni îi ridică parastas. Numele acestui geniu a fost destul, ca încă des-de-dimineață în ziua de sf. Andreii, să se poată observa, cum coboară de pe toate dealurile, o mulțime neobișnuită de oameni, luându-și direcțiunea către sf. biserică. Pe mine m'a surprins împregiurarea aceasta; eram datat a vedea mai puțini creștini la biserică noastră din Bucium, ceea-ce în comunele noastre montane, cu deosebire pe timp de iarnă nu e de mirat. În scurt însă mă clarificai. Bravul preot I. Todescu, care face onoare tractului seu, încă înainte cu vre-o câteva săptămăni publicase turte sale, ca să vină cu toții la sf. biserică în ziua susmenționată, căci atunci se va ridica „paus“ în amintirea „vlădicului“ celui mare în fapte, „Șaguna“. Poporul, care scia din anii trecuți, că ce mare binefăcător al neamului nostru a fost „Șaguna“, l'a ascultat și acum preotul avea mulțumirea sufletească, că împreună cu fii sei spirituali, să înalte rugăciuni ferbinți către tronul atotputernicului Creator pentru nobilul suflet al marelui Archiereu.

După decurgerea ceremonialului liturgic s'a început parastasul. Un adevărat act religios, care mișcă și cea mai împetrită inimă. Cântările jalnice înălțau pietatea credincioșilor și-i făceau adese să verse lacrimi pentru omul care a trăit, lucrat și suferit, numai pentru-ca să le ameliorere soartea.

O, umbră falnică! Mulți se adăpostesc ați în giurul te, și mulți, căroro tu le oferi scut, nu voesc a te cunoaște. În fine bunul nostru preot, prin un cuvânt ocașional potrivit, arată unele din nenumăratele fapte ale nemuritorului „Andreii“ și îndeamnă pe credincioșii sei a-și conforma viața cu preceptele lui, cari se cuprind în luminarea minții și urmarea preceptelor religioase și morale. Atențiunea și interesul, cu care l-au ascultat poporeni sei, au fost cea mai mare remunerațiune și mângăire pentru adevăratul preot.

Mulțumit de ceea-ce îmi vădură ochii, îmi dusei: ferice de acel popor, care nu-și uită de binefăcătorii sei; un atare popor are conștiință, are viață, are viitor. Un dreptcredincios.

Cronică.

O desmintire. Scirea, că archiducele Wilhelm și-a predat carta pentru deputațiunea bulgară, se desminte oficios. Greșeala se explică astfel, că adjutantul archiducelui, care ca delegat al societății austriece „Crucea roșie“ a fost în Sofia pe timpul campaniei și a făcut acolo cunosință cu dl Grecoff, și-a predat carta pentru acesta.

Prințul Ferdinand de Koburg-Gotha, candidatul tronului bulgar, e născut la Viena în 26 Februarie n. 1861 ca cel mai tiner fiu al prințului August de Koburg-Gotha († 26 Iulie n. 1881) și al prințesei Maria Clementina, prințesă de Orleans, fiica regelui Francezilor Louis-Philippe. Moșul regelui Ferdinand din partea tatălui seu a fost prințul Ferdinand George August, care a luat de soție pe Antonia, unicul copil al celui din urmă principe maghiar de Koháry. Fratele mai mare al tatălui seu e actualul rege de Portugalia. Frații lui mai mari sunt: Philipp, duce de Saxonia, căsătorit cu princesa Luisa de Belgia, sora mai mare a moștenitoarei de tron Stefania; prințul Ludovic August, admiral în marina-brasiliană, căsătorit cu fiica împăratului de Brasilia, mai departe Maria Adela Clotilda Amalia, căsătorită cu comandantul suprem al honvedimei archiducele Iosif și în sfîrșit princesa Amalia, căsătorită cu Maximilian duce în Bavaria.

Archimandritul Ruvaraț, care a fost ales decătră sinodul arhieresc sêrbesc de episcop al Vêrșetului, — precum s'a anunțat deja — cu toate că Maiestatea Sa a întărit această alegere, cere ca să rămână în funcția sa de acum. În înțelesul organizațiunii autonomiei bisericei gr.-or. sêrbesci, are episcopul ales datorința a-și motiva într-o scrisoare cătră sinodul arhieresc abdicarea sa; ear' sinodul are de a hotări, că sînt aceste motive destul de ponderoase, și după aceea a așterne Maiestății Sale prin ministerul unguresc o propunere, în care se aproabă sau desaprăbă renunțarea. Și numai după decisiunea Maiestății Sale va fi hotărît cestiunea, că să se alegă ori nu un nou episcop pentru scaunul arhieresc din Vêrșet din partea sinodului episcopesc. Precum cetim în diarele din Agram, a hotărît clubul sêrbesc, a convoca pe toți deputații ungari de origine Sêrbi la o conferință pe 20 n. l. c. în Agram, în care vor forma obiectul dezbaterii, raporturile autonome ale bisericii și scoalei ortodoxe sêrbe.

Societatea „Samuil Vulcan“ a junimei studioase dela gimnasiul din Beiuș va ține în 25 Decembrie n. o ședință publică cu următorul program: 1. „Mersul lui Mihai-Eroul“, exec. de cor. instr. 2. „Discurs de deschidere“, rostit de presid. societ. prof. Ioan Clintoc. 3. „Devisa armoniei“ de H. Horner, după aceasta imediat „Senin și furtună“, poezie de I. C. Negruzii, musică de I. Vorobchievici exec. de cor. vocal. 4. „Călăul“, poezie de I. Vulcan, decl. de N. Popovici, stud. de cl. VII. 5. „Cadrilul armonia“ de F. V. Paba, exec. de cor. instr. 6. „Rachel siralma“ poezie de Arany János, de Iosif Clintoc, stud. de cl. VIII. 7. „Cântec vênătoresc“ poezie de V. Bumbac, mus. de Tudor de Flondor, exec. de cor. voc. 8. „Der Ring des Polycrates“ poezie de Fr. Schiller, decl. de Oct. Puticiu, stud. de cl. VIII. 9. „Ardeleana“, exec. de cor. vocal. 10. „Românul în doinele sale“ disertație de I. Lupulescu, stud. de cl. VIII. 11. „Cucuruz“ cântec popular, musică de V. Humpel, exec. de cor. vocal. 12. „Odă“ în memoria nemuritorului Sam. Vulcan, decl. de autor Basiliu Stoian. 13. „Suspiniul“ vals de I. Ivanovicu, exec. de cor. instr. 14. „Mihnea și Baba“ poezie de D. Bolintineanu, decl. de Ioan Popovici stud. de cl. VII. 15. „Cântec sicilian“ poezie de V. Alexandri, mus. de C. G. Porumbescu, exec. de cor. vocal. 16. „Cuvânt de închidere“, rostit de presidentul societății. Beiuș, în 14 Decembrie 1886. Ioan Lupulescu m. p., notarul ședințelor. Ioan Clintoc m. p., presidentul societății.

Archiva orașului Bistrița. Donnitorul pașaleului Bistrița, fôispân-ul Bányfi Dezső, a dispus, precum știut este, transpunerea ar-

chivei orașului Bistrița în archiva comitatensă. Reprezentanța orașului Bistrița a așternut ministerului de interne o remonstratiune în contra acestei dispozițiuni a comitetului suprem, ear' aceasta nu a fost considerată. Ordinul ministerial referitor la aceasta s'a luat în ultima ședință a reprezentanței orașenesci cu „adîncă durere“ spre sciință, ear' reprezentanța orașenescă și-a rezervat dreptul pentru achișițiunea scrisorilor aparținătoare orașului, să se aducă o hotărîre în proxima ședință a reprezentanței orașenesci.

Comuna Avrig din comitatul Sibiului a renunțat de bună voie la dreptul ținerii tîrgului de sêptemînă, ceea-ce ministerul ungar de agricultură, industrie și comerț a luat spre sciință.

Investitura noului Primate al României. În 30 Noembrie noul Metropolitan-Primate al României a primit investitura și a fost instalat în palatul metropolitan.

Solemnitate a urmat astfel:

La oara 12 clopotele dela toate bisericile din capitala României anunțară plecarea cortegiului spre palatul regal în ordinea stabilită în program: dl prefect al poliției, un pluton de cavalerie, cei doi protoerei ai capitalei și apoi trăsura regală, în care se afla Metropolitanul. La dreapta trăsurii era dl maior I. Vișu, ear' la stînga dl căpitan D. Guță.

În curtea Metropoliei se aflau toți preoții capitalei așezați în două șiruri, precum și un număr public.

La oara 12 și jumătate Metropolitanul întră în sala tronului. Aci se aflau dd. miniștri, dd. președinți ai corpurilor legiuitoare, mai mulți dd. senatori și deputați și alte persoane. Regele urcat pe tron, dete, în urma unui discurs, cărja în mâna Metropolitanului, care primi felicitările tuturor asistenților.

După aceasta Metropolitanul se întoarse însoțit de dl ministru al cultelor, și în aceeași ordine la catedrala Metropoliei, unde se oficiă un serviciu religios și de unde apoi trecură în palatul metropolitan.

Aci Metropolitanul primi felicitările întregului cler din capitală.

Meetinguri în Bulgaria pentru reînțoarcerea principelui de Battenberg. Dîarul „Slavjanin“ din Ruscii publică un apel, în care se cere inscenarea de meetinguri în toate părțile Bulgariei cu scopul de a primi următoarea rezoluție: „Se provoacă regenta, ca să roage pe principele Alexandru să se reînțoarcă în Bulgaria și să se pună în fruntea noii organizațiunii a țerii. Bulgaria va căștiga prin aceasta vața tuturor popoarelor, simpațiile marilor puteri pentru țeară se vor mări, ear' intențiunile reuțăoase și ticăloase ale diplomaților rusesci se vor eluda, acele planuri, cari țințesc a ne ferici cu principele de Mingrelia, care ar av' problema de a ne nimici libertatea.“

Noul cabinet francez s'a format și s'a prezentat camerei în ședința dela 14 l. c. n.

Noul ministru de externe al Franciei e dl Flourens, care altcum n'a făcut nici o carieră diplomatică până acum. Dînsul a fost mai înainte director al cultelor și mai pe urmă președinte al secției pentru legislația de justiție. E fiul eruditului academic Petru Flourens și un frate a lui Gustav Flourens, al cunosecutilui general comunard.

Consulul german din Galați va merge în curînd la Varna, spre a lua asupra și scutirea suditorilor rusesci de acolo.

Înmormântarea lui Minghetti a fost impositantă. Ducelele Aosta a înlocuit pe regele Keudell, presidenții camerei, contele Robilant și alți demnitari purtau colțurile vîlului de pe cosciug. Un cler numeros pășia înaintea trăsurii cu cosciug, ear' acesteia îi urma o numărăoasă mulțime. Cosciugul a fost așezat în capela dela gara, de unde se va transporta apoi la Bologna.

Posta ultimă.

Ruscii, 15 Decembrie n. (Scirea „Agenței Havas“.) Turcii de aici au hotărît să refuze plățirea impozitelor pretinse.

Extrase din foaia oficială.

Licitatiuni:

- 28 Februarie a. v. imobilele lui Constantin Raicovici decătră trib. reg. din Chichinda-mare.
- 18 Decembrie a. c. mobilele contelui Eugen Lázár, decătră executorul reg. jud. din Murș-Oșorhei, în comuna „Medgyesfalva“.
- 10 Ianuarie a. v. imobilele lui Adam Bartole, decătră trib. reg. din Chichinda-mare, în comuna „Grabács“.
- 30 Decembrie a. c. imobilele lui Ioan Surányi, decătră trib. reg. din Becicherecul-mare, în comuna Franeova.
- 20 Decembrie a. c. mobilele lui Iosif Gross, decătră executorul reg. jud. din Nădlac, în comuna „Cs.-Palota“.
- 31 Decembrie a. c. imobilele lui Ioan Papdi decătră trib. reg. din Seghedin.
- 6 Ianuarie a. v. imobilele lui Bela Nagy decătră trib. reg. din Sătmár-Nemethi.
- 31 Decembrie a. c. imobilele lui Vincențiu Cuceraș decătră jud. cerc. din Orăștie.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Economic.

Tergul de rimatori în Steinbruch. In 14 Dec. n. s'a notat: unguresi bătrani grei 38.— cr. până 40.— cr. unguresi grei, tineri 40.— cr. până 41.— cr., de mijloc 40.— cr. până 41.— cr., ușori 40.— cr. până 41.— cr., marfă țerănească, grea 38.— cr. până 40.— cr., de mijloc 38.— cr. până 40.— cr., ușoară 37.— cr. până 38.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 40.1/2 cr. până 41.— cr., transito de mijloc 41.— cr. până 42.— cr., transito ușori 40.1/4 cr. până 41.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% compeniți la gară.

LOTERIE.

Tragerea din 15 Decembrie st. n. Brünn: 54 48 87 63 73.

Cursul pieței din Sibiu

din 16 Decembrie st. n. 1886.

Table with exchange rates for various currencies: Hartie-monetă română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusești.

Bursa de Budapesta

din 15 Decembrie st. n. 1886.

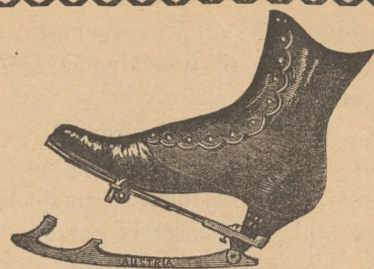
Table of stock market prices in Budapest, including gold, silver, and various bonds.

Bursa de Viena

din 15 Decembrie st. n. 1886.

Table of stock market prices in Vienna, including gold, silver, and various bonds.

[37E] 3-7

Patine

de deosebite sisteme probate recomandă în cea mai bogată alegere cu cele mai ieftine prețuri

Carol F. Jickeli

în Sibiu.

Negutătoria de fer (Piața mică), Trafica mare reg. ung. de tutun (Piața mare).

La cerere se trimit prețurile cu întoarcerea postei. (Șurupuri singuraticice încă se vând.)

Institut tipografic în Sibiu.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- List of books for sale with titles and prices, including 'Pădureanca', 'Fata Stolerului', 'Ce n'a fost și nu va fi', etc.

Numai 20 cr. exemplarul.

Călimdarul Poporului

pe anul comun

1887.

Anul II.

SIBIU.

Institut tipografic, societate pe acții.

Numai 20 cr. exemplarul.

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc (cu povești economice pe fiecare lună). — Chronologie pe anul 1887. — Regenții europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scala timbrelor. — Legea pentru gloatele din Austro-Ungaria. — Tractarea vinului în pivniță de D. Comșa. — Cunoașterea vacilor lăptoase. — O nouă reșină de altoit. — Secerișul. — În timp de holeră. — Petrea Prostul, poveste de Ioan Slavici. — Poesii („La un Român renegat“ de M. Pompiliu; „Petre Cărbete“ de Ciru Oeconom; „Angelina“ de George Coșbuc; „Seara pe deal“ de Mihail Eminescu; „Ca ieri și azi“ de T. Șerbănescu; „Lumea mare“ de Veronica Micle; Doine populare; Satire populare). — Schinteuțe în cenușă, adunate de Ioan P. Lazar. — Anecdote (Românul și Țiganul; Când se rade Țiganul de-a geaba). — Tîrgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România.

Vendătorilor se dă un rabat de 20%.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

Partea II. germână-română, se află sub presă.

Tipărituri:

- List of printing services and prices: Certificate pentru pasaporturi, Inventare, Obligațiuni, Consemnări, etc.

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Articolul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară

în contra funcționarilor administrativi și în contra personalului auxiliar și de manipulațiune.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 38.506./VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru

introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.)

Prețul 12 cr. v. a.

Institutul tipografic execută tot felul de lucrări tipografice și în deosebi tipăresce cărți de tot felul, anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre, placate, bilete de vizită, conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea Institutul primesce în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sînt: povești, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte deasemeni.